

מוציאה אותה מן הכלים

אליו, רק כדי להגיד לו שלום ולנשק אותו. היא בכתה כמו ילדה קטנה. היא אומרת שהילד שלה ילמד באוניברסיטה. היא תגנוב והוא ילך ללמוד. כמה שהיא שמחה כל פעם שהוא אומר לה שהוא אוהב אותה. עשר פעמים ביום היא שואלת אותו את מי הוא אוהב הכי בעולם.

פעם היא הלכה איתו ברחוב והוא ראה בחנות אופניים. הוא ביקש ממנה לקנות לו אותם. היא לא חשבה הרבה. נכנסה לחנות, נתנה למוכר חמישים לירות ושעון יקר, לקחה את האופניים. כזאת היא. אין לה בכלל חברים. הכי הרבה, אומרים לה שלום ברחוב. אבל כולם מעריצים את אומץ הלב שלה. הוא גובל ממש בשיגעון.

היא דוגרית, בלי חוכמות. פעם ראיתי אותה בתוך מכונית של הקונסוליה האמריקאית. היא קראה לי ושאלה אותי איך אומרים באנגלית חמישים דולר. כשאמרת לה, היא חזרה על זה בפני הנהג. הוא התרנן ושאל מה היא חושבת לעצמה, שהיא מלכת אנגליה? בלי הרבה חוכמות היא ירקה לו בפנים ויצאה מהמכונית.

כשהיא היתה ילדה קטנה ועבדה בחנות של אביה, לא היה איש שיכול היה לעבור

שם מבלי לקנות משהו. היא היתה יכולה לשכנע מתים. כשמישהו העז ללכת מבלי לקנות, הצעקות שלה היו מלחתי אותו עד ביתו.

היא לא הולכת לבארים. לא מבלה, לא רוקדת. השגעון שלה זה לנסוע במוניות. היא מסתובבת במונית שלוש ארבע שעות. מטיילת, נהנית. אחר-כך אם הנהג נחמד, היא משלמת לו ונותנת לו גם טיפ. אם הוא לא סימפאטי, היא אומרת לו חכה רגע ו-בוררת. כל הנהגים בתל-אביב כבר מכירים אותה ולא רוצים לקחת אותה.

★ ★ ★

סקין ובקבוק שבור

במישיכה היודיה לספר: היא לא גיבת. היא רק קלפטומאנית. פעם מצאתי אצלה מגבת שלי. בשביל מה היא היתה צריכה אותה? סתם לקחה, בלי סיבה.

ואיזה לב יש לה. כשמישהו מוצא חן בעיניה היא תיתן לו הכל. לפני חודש פגשתי אותה עם חבילה עצומה של קוני יאק וכוונוניירות. היא קנתה לרופא שלה מתנה בחמישים לירות. יש לה אסטמה, והיא סובלת מאוד ומקבלת זריקות.

היא מסתובבת עם הרבה בחורים. על פי רוב היא מנצלת אותם יותר מאשר חיה איתם. אבל יש לה גבר אחד שהיא משו-געת אחריו. למרות שהוא צוחק ממנה ו-לוקח לה את כל הכסף שלה.

פעם הוא נפגש עם בחורה אחת שהיתה חברה שלו לפני הרבה שנים. אתה לקחה בקבוק ופתחה לה את כל הפרצוף. זה שיש לה יחסים עם נשים זה לא מפני ש-היא מחפשת את זה. מה שהיא מחפשת זה חברות וידידות.

לפני שלוש שנים היא הלכה עם בחורה אחת למועדון-קלפים. ניגש אליהם גבר ו-החל לחזר אחרי החברה ולקח אותה לתדר השירותים. את התרובה, הפרידה בין ה-שניים וצעקה על החברתה שהיא זונה. ה-צעקות הזעיקו שכן שגר באותו בית. הוא ירד למטה, ביקש שיהיה שקט. היא ענתה לו בחוצפה, הם התחילו לריב והוא קרע לה את השמלה. היא טענה שהשמלה הזאת היתה שווה 150 לירות.

השכן עלה לביתו. לאחר חמש דקות היא צילצלה בדלת שלה. הוא פתח לה והיא

האחתי יקה של אתי

אתי ליד אירמה

אסתר מזרחי ליד תמונתה של שירלי מקליין, שבגלל הדמיון ביניהן, הודבק לאסתר הכינוי "אתי להידוסי". ידידי אתי מציינים כי גם בתכונות אחרות דומה אתי לדמותה של אירמה המתוקה, בסרט.

של אחת מהן עשרת אלפים לירות. התפרסמתי מאז העניין של פרקש. אמרו שעזרתי לו לברוח, אבל זה לא נכון. לא עזרתי לו. הוא הצליח בעבודה שלו לבד. העבודה שלו היתה לברוח מבית-הסוהר. זה היה גבר אמיתי, פרקש. היום כבר אין גברים. בעלי גם היה גבר אבל לא נהייתי ממנו. הגברים של היום לא איכפת להם אם אשה יפה או לא יפה. הם מוכנים ללכת גם עם חתול.

הנשים הן יותר טובות, הצרה שהן חלודות יותר בגברים. עלי אף גבר לא שלט עד עכשיו, אבל יש אחד שאני אוהבת ואני מוכנה שהוא ישלוט עלי.

מה שאני אוהבת בחיים זה לאכול טוב. אני מכינה הרבה כאוכל. אני אוהבת גם למדוד שמלות. פעם, כשמדדתי שמלה באנסקלוסיב, זרקתי על הראש של בעלי-החנות גנט. אבל אחר כך השלמתי איתם. הם נותנים לי תמיד למדוד שמלות כמה שאני רוצה.

מה שאני שונאת זה כשאני עוזבת חברים ושומעת שמאחרי הגב שלי, עוד לפני שהספקתי להתרחק, הם מתלחשים עלי. מזה אני מסוגלת להשתולל. אני גם לא אוהבת את הפירסומת הזאת שעושים לי. נמאס לי שכל אחד מכיר אותי.

בקשר למשפט על גניבת הצמיד: היה לי הצמיד על היד. נסעתי איתו לחיפה. במקרה נמאס לי מהצמיד ורציתי שעון. אז ניסיתי להחליף אותו והמטרה תפסה או-ת. מה שהיה לפני זה, שאמרו שעשיתי תנועה לא יפה לשופט, זה לא נכון. עשיתי את זה לתובע ולא לשופט. בכלל השופט הזה לא שמע מה שדיברו אליו.

★ ★ ★

הגיבורה של הזונות

כשיצאה מבית-המשפט, לאחר מתן גזר הדין, ניגש בלש וביקש ממנה להעיד נגד מכר שלה, בעל בית-בושת. היא סיר-בה. הבלש איים שיעצור אותה בשל כך. היא ענתה לו: "אני לא אמסור עדות נגד איש מסכן אפילו אם יעצרו אותי."

"היא רעה", אמר עליה הבלש לאחר ש-הלכה. "אין בה שום דבר טוב. את כל הטובות כותבים עליה בעיתונים. זה ממש חומר-חינוכי רע לנוער. בזה ששיחררו או-תה עשו ממנה הגיבורה של הזונות."

היא מנסה להיות עדינה ושקטה, לשבת ב-שקט בחדר, לדבר, אבל פתאום תופס א-י תה איזה שד. היא קמה ומתחילה להס-חובב בחדר כמו לביאה בכלוב. כך, היא אכזרית ותוקפנית אבל זה בגלל התקפות הכעס שלה. אם מישהו אומר לה משהו רע, או אם נדמה לה שמרכלים עליה, או מס-תלכים עליה במבט רע, היא יכולה לתקוע סכין. זה בא לה בגלל שהיא רגישה.

★ ★ ★

גם לבית משוגעים

ערד כאן סיפורה של הידידה. מה אומרת אתי עצמה? מספרת היא:

אני בחורה נורמלית, לפעמים אני עושה מעצמי פסיכית, אבל זה בשביל לצחוק מכולם. עם היו שולחים אותי לבית-סוהר, היה צריך לשלוח אותי גם לבית-משוגעים.

לאף אחד לא איכפת עלי, אולי חוץ מ-קצינת-המבחן שלי. בגלל זה אני אוהבת להיות לבד. אין לי חברים. כולם טובים אלי רק כשטוב לי, אבל אני בכל זאת עושה המון טובות לאנשים, אני רוצה ש-יאהבו אותי. האדם היחיד שבאמת אהב אותי היה בעלי, אבל הוא לא עבד, לא יכולתי לפרנס אותו, אז התגרשתי ממנו. הוא היה נורא קנאי, אפילו מאחיו היה מקנא. לא היה לוקח אותי לבלות, לא רצה שאכיר אנשים. אחרי חצי שנה שהתחתנתי איתו נכנסתי להריון וגולד לי ילד. היום זה הבן-אדם שאני הכי אוהבת, הילד שלי.

★ ★ ★

פרקש הוא גבר

ההורים שלי התגרשו כשהייתי בת 11 שש. הייתי כל הזמן בקיבוצים. הייתי לבד, אבל אף אחד לא יכול היה לצחוק עלי. הייתי פקחית, שמרתי על עצמי. האבא שלי ראה שאני ממורה ולקח אותי מהקיבוץ כדי שאני אעבוד אצלו בחנות. בגיל חמש-עשרה וחצי לקח אותי בחור אחד לגן ואנס אותי. האבא שלי הלך לתו-דיע למטרה אבל עד שהגיע המשפט הוא מת. ביטלתי את המשפט. מה ייצא לי מזה שההוא יישב בבית-סוהר? אחר כך מתה גם האמא שלי, מסרטן.

למקצוע נכנסתי בגיל צעיר. שתי בחו-רות לקחו אותי והלכנו לגנוב אצל הודדה

תקעה לו סכין ברגל, והוא נשאר צולע. ככה זה אצלה. כשהיא מתרגזת אין אצ-לה חוכמות. לפני כמה ימים היא באה אלי עם מעיל חדש שאלה אותי: "איך הוא, יפה? תגידי, כי אם לא אני אשחט את התופרת."

פעם אחרת נסענו במונית. היתה שם אשה אחת שעישנה. אתי אמרה לה: "גברת, תכבי בבקשה את הסיגריות שלך; זה מזיק לי לבריא אותך." הגברת סירבה. היתה צריך להוציא את אתי מהמונית בכוח, כדי שה-אשה לא תצא על אלונקה.

היא היתה צריכה להיחלד גבר. היא מת-נהגת כמו גבר. גרה בכל מיני חורים, כל יום במקום אחר. לפעמים בבתי מלון לפי עמיון בחצרות. יחד עם זה יש לה המון חן. לפעמים